

8. Uitspraak EU-Hof te Luxemburg	49
8.1 Het arrest	49
8.2 Tussenbalans	49
8.3 Betrokkenheid EU-Hof	50
8.3.1 De effectiviteit	51
8.3.2 Nut en noodzaak	51
8.3.3 Biometrie aan de grenzen in Europa	52
8.3.4 De betrouwbaarheid en technische haalbaarheid	52
8.3.5 Legitieme doelstelling	53
8.3.6 Gebruik van RFID- technologie	54
8.4 Onderzoek Paspoortwet	55
8.5 Slotopmerking	56
8.6 Europese Jurisprudentie	57
8.6.1 Verwijsarresten	57
8.6.1.1 De effectieve werking	57
8.6.2 Vergelijkbare inhoudelijke arresten	58
8.6.2.1 Procedurele fouten	58
8.6.2.2 Inzage door onbevoegden	59
8.7 Ter overweging	61
9. Democratische besluitvorming	62
9.1 Een nationale ontwikkeling	64
9.2 Behandeling wetsontwerp	65
9.2.1 Manier van identiteitscontrole	66
10. Rechtsgeldigheid van de Nieuwe Paspoortwet	
10.1 Inleiding	67
10.2 De werking van de Verordening	67
10.3 Het belang van de Gemeenschap	68
10.4 Standpunt Landsadvocaat	68
10.5 Een uitdrukkelijke bedoeling van de EU-wetgever	69
10.6 Kwaliteitsnorm	70
10.7 Onderzoek naar de kwaliteitsnorm	70
10.8 Artikel 18 EG-Verdrag verbiedt harmonisatie	71
11. Een verordening heeft zijn volle werking verloren	72
11.1 Het Europees Paspoorten-register	74

8.7 Ter overweging

Het EU-Hof beschouwt de Paspoortwet ten onrechte als onaantastbaar.

Uit het arrest volgt dat er argumenten zijn op grond waarvan kan worden gesteld dat de uitspraak van EU-Hof te kort door de bocht is.

De rechter heeft daarbij de fundamentele vragen bewust links laten liggen. Om de verordening bij voorbaat van een groen licht te voorzien.

Niet zomaar beoordeelde het EU-hof de Nieuwe Paspoortwet zo beperkt mogelijk. Op formele gronden dus feitelijk. De verordening is vanwege een belangenafweging als rechtmatig bestempeld. Een onrechtmatig verklaring zou de wettelijke grondslag wegslaan onder de manier waarop paspoorten van honderden miljoenen burgers in omloop zijn.

Vanzelfsprekend zag het Europese hof daar natuurlijk geen brood in.

Een onrechtmatig verklaring van de verordening zou een vernietigende consequentie opleveren voor de huidige EU plannen om van alle vreemdelingen bij binnengaan en uitreizen uit de EU vingerafdrukken te gaan afnemen.¹⁵⁷ Het grote foutenpercentage van 21-25% daargelaten.

Voor radeloze immigranten wordt de identiteitsdiefstal via deze weg pas lucratief. De biometrische data van de mensen wordt niet herkend.

Op zich is het de vraag of het bij het arrest van het EU-Hof wel ging om een rechtelijke uitspraak. Of dat het EU-Hof niet geneigd was om zich kritisch op te stellen met betrekking tot een reeds door de Europese wetgever gemaakte belangenafweging. Deze variabele geeft te denken.

Een EU-verordening waar de Nieuwe Paspoortwet onder valt moet ook voldoen aan de grondrechten die in het Europese Handvest zijn bepaald.

De vraag is derhalve of dit arrest gepast is volgens Europese regelgeving.

Zaak is het om het "Europees Hof van de Mensenrechten" te raadplegen.

---

¹⁵⁷ Het belang van de Europese Unie zou er mee gediend zijn. Maar hoe geloofwaardig is dat eigenlijk? Doorstaat dat de toets der kritiek wel? Op bladzijde 67 wordt de betrekkelijkheid daarvan aangetoond.

Nationale rechters kunnen zich eerst over de fundamentele vragen buigen. In dit geval de Raad van State en het Hof 's-Gravenhage. Om de Nieuwe Paspoortwet in strijd met het recht op privacy te verklaren. Het is een onnodige en disproportionele inbreuk op onze grondrechten.

De rechter van het Europese hof is ook gevoelig voor de grondrechten. Vooral gelet om de motivering: "Gebruik van persoonsgegevens is een aantasting van het Handvest op de Fundamentele Rechten van Europese burgers". In het bewuste arrest is dat te lezen. Maar het verloopt anders.

Een voortvloeiende aantasting wordt gerechtvaardigd door de doelstelling van bescherming van paspoorten tegen frauduleus gebruik.

De rechter van het Europese hof oordeelt als zodanig. Wat een wijsheid.

Het getuigt van weinig dossierkennis van wat zich nu feitelijk voordoet.

In de praktijk blijkt de biometrische infrastructuur zoals gebruikt in de paspoorten niet te werken. Mensen worden voor een ander aangezien.

9. Democratische besluitvorming

Tegen die achtergrond kunnen we ons verbazen over het Europese Hof.

Op zich blijkt dit een vrijbrief voor politici om een traject te volgen zonder überhaupt na te denken. Een rechtstaat daarbij ook te betrekken.

Mogelijkerwijs moet deze ontwikkeling burgers nu iets duidelijk maken.

Een democratische besluitvorming in de Europese Unie is ook relatief te noemen. Die komt op een andere manier tot stand. "De instemming door volksvertegenwoordigers wordt – per definitie – als democratisch gekwalificeerd." Ongeacht of het parlement moedwillig verkeerd is voorgelicht of essentiële informatie is onthouden.¹⁵⁸ Zoiets is gebleken.

Een gebrek aan democratische besluitvorming in Europa feitelijk.

---

¹⁵⁸ <https://www.vrijbit.nl/dossiers/dossier-paspoortwet/item/949-annotatie-op-uitspraak-17-10-2013-eu-hvj-luxemburg-betreffende-rechtmaticheid-paspoortverordening-v.html#>.

Het besluit over biometrie in paspoorten van de EU ministerraad laat het gebrek aan democratische besluitvorming goed zien. Dat is nu sprekend.

Op het moment dat door het LIBE Comité (Civil Liberties, Justice and Home Affairs) van het Europees parlement over het wetsontwerp werd vergaderd, besloten de EU ministers die op precies hetzelfde moment in Luxemburg vergaderden, ditzelfde wetsontwerp weer te veranderen.

Naast een gezichtsscan voegt de ministerraad ook vingerafdrukken toe.

Ook wilde de ministerraad de mogelijkheid om biometrische gegevens in een centrale database op te slaan. Het wetsontwerp is dus veranderd.

Een veranderd wetsontwerp werd pas een paar dagen voor dat het Europarlement er over zou stemmen, ter beschikking gesteld van de parlementariërs. Hierdoor was er geen tijd meer voor een nieuwe vergadering van het LIBE (Civil Liberties, Justice and Home Affairs).¹⁵⁹

De fractievoorzitters van het parlement kregen te horen dat zij over het veranderde wetsvoorstel moesten stemmen alsof er geen wijzigingen in waren aangebracht. Als het Europarlement hier niet mee akkoord zou gaan, zou de procedure voor medebesluitvorming over immigratie- en asielzaken die aan het Europarlement was beloofd, vertraagd worden.

Het Europarlement ging evenwel niet akkoord met de wijzigingen. De kritiek van het Europarlement werd door de ministerraad genegeerd. Zoiets kon gebeuren omdat het Europarlement een adviserende functie heeft en geen macht om het ontwerp te veranderen of weg te stemmen.

Zo democratisch gaat de besluitvorming in Europa er dus niet aan toe.

In het arrest van het Europese Hof is daarover niks terug te vinden. Waarschijnlijk onbelangrijk. Ongeacht of zaken nu wel of niet kloppen.

Achteraf liggen de feiten wel vast en dat blijkt ook bepalend te zijn.¹⁶⁰

---

¹⁵⁹ www.ID-nee.nl

¹⁶⁰ <https://privacyfirst.nl/privacy-first/columns/item/675-vingerafdrukken-wel-of-niet-essentieel.html>

Een vertegenwoordiger van de Nederlandse regering in Brussel legde zelf het verband tussen het medebeslissingsrecht over asiel en migratie en het biometrisch paspoort. En wat Duitsland betreft had minister Schily nog voor de totstandkoming van de verordening al bepaald dat er vingerafdrukken in Europese paspoorten zouden worden opgenomen.

Minister Schily had dat laatste persoonlijk met Amerika afgesproken.

Op zich kan democratische besluitvorming in twijfel worden getrokken.

De Europese ministerraad had haast met het Anti-Terrorisme Actieplan waarvan een biometrisch paspoort onderdeel uitmaakt. En om die reden zette zij het Europees Parlement onder druk om het gewijzigde voorstel te accepteren. Zo niet dan wordt de procedure voor "asiel" vertraagd.

Volgens Europarlementariër mevr. K. Buitenweg is sprake van chantage.

9.1. Een nationale ontwikkeling

In Nederland worden de vingerafdrukken van de burger decentraal in databases opgeslagen. Een wens is om dat naderhand centraal te regelen.

De Gewijzigde Paspoortwet die dit allemaal mogelijk moest maken was geruisloos door de 1e en 2e Kamer geloodst. Hierover is ook geklaagd.

Een democratische besluitvorming ontbrak totaal. De Tweede Kamer is moedwillig verkeerd voorgelicht en essentiële informatie onthouden.¹⁶¹

Op pagina 27, tweede alinea van onderen, is de parlementaire geschiedenis besproken. De Tweede Kamer stemt in met de paspoortwet. Maar op basis van te rooskleurige informatie. Zo kon er geen serieuze discussie worden gevoerd met betrekking tot de problemen van de wet.

Vooral omdat de Tweede Kamer zich misleid voelde. Aldus sprak Kamerlid Mariko Peters van GroenLinks zich daarover uit. Ik citeer: ...

---

¹⁶¹ Voor meer uitleg zie pagina 8 van dit aanvullend stuk, voetnoot 49.

"Terwijl de risico's bekend waren, stemde de volksvertegenwoordiging op basis van rooskleurige informatie in met een experiment. Dit is illustratief voor de gesloten bestuurscultuur. Het apparaat is er niet op gespist relevante informatie door te spelen aan de democratische beslissingsorganen. Maar om bewindspersonen uit de wind te houden."

Een tegenwerking in dit dossier kan nu ook tot de kern worden herleid.

Het Agentschap BPR beschouwt critici van de Nieuwe Paspoortwet als lastposten die een vlekkeloze uitvoering van de politieke lijn lelijk zouden kunnen dwarsbomen. Feitelijk gaat het om een onderdeel van Binnenlandse Zaken opererend vanuit een imposant pand aan de Lange Vijverberg te Den Haag, Omschreven als een gesloten bolwerk.

Kortom. - Het daadwerkelijk toetsen van de Nieuwe Paspoortwet aan de fundamentele Europese grondrechten heeft niet plaatsgevonden.¹⁶²

9.2. Behandeling Wetsontwerp

De parlementaire behandeling van wetsvoorstel 31324 biedt weinig garantie voor democratische besluitvorming aangaande de paspoortwet.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat er geen goede toetsing aan het EVRM is geweest. Er wordt wel inhoudelijk naar verwezen. Maar de aanpak staat er verder los van. De staatssecretaris, mevrouw Bijleveld, gaat er bij voorbaat vanuit dat het doel gewoon de middelen heiligt.¹⁶³

- In de tekst van dat bewuste memorie stelt de staatssecretaris Bijleveld. "Ik heb in de wet al beargumenteerd waarom het goed is. Met vingerafdrukken ontstaat een nieuwe methode om vast te stellen of de persoon die het reisdocument gebruikt ook de rechtmatige houder is.

---

¹⁶² <https://www.privacyfirst.nl/privacy-first/in-de-media/item/382-vrij-nederland-4-juni-2011-hoe-een-slecht-paspoort-er-toch-kwam.html>

¹⁶³ Een gespreksnotitie van de vergadering 2e Kamer d.d. 15 januari 2009 omtrent het wetsvoorstel wijziging van de Paspoortwet in verband met het herinrichten van de reisdocumenten-administratie (31324, R1844). <http://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j9vvij5epmjley0/vi2x9o5b1ny0>

Het gaat echt om identiteitsvaststelling. De EU-verordening stelt duidelijk dat als verificatie van vingerafdrukken niet lukt dit niet automatisch leidt tot ongeldigheid van het document. Er moet altijd nader onderzoek plaatsvinden. Dat is niet anders dan nu ook gebeurt”.

Als er twijfel is over een foto of de echtheid van het document vindt altijd nader onderzoek plaats. De EU heeft niet gekozen voor de irisscan. Het is dus zinloos om daarover te praten. Het zijn de gezichtsopname en de vingerafdruk en niets anders. Daar moeten we gewoon van uitgaan.

Op die manier spreekt staatssecretaris Bijleveld de Tweede Kamer toe.

9.2.1. Manier identiteitscontrole

Momenteel is de werking van de Nieuwe paspoortwet transparant.

Een opmerkelijk verloop openbaart zich. Voor identiteitscontrole staan onderzoeken centraal. Terwijl vingerafdrukken verplicht zijn gesteld.

Waarom is een vingerafdruk niet doorslaggevend voor verificatie?

In een folder die in 2009 is verspreid wordt aangegeven dat bij aanvraag van reisdocumenten een vingerafdruk noodzakelijk is.¹⁶⁴

Klaarblijkelijk realiseert men zich dat een vingerafdruk niet werkt.

De afname van vingerafdrukken heeft tegen deze achtergrond geen meerwaarde. Een doelstelling van fraudebestrijding is niet haalbaar.

Het is dus niet gerechtvaardigd op grond van het algemeen belang.

Antwoord is gegeven op de vraag of opnemen van vingerafdrukken in paspoorten opweegt tegen inbreuk van privacy. Dat is niet het geval.

Een vingerafdruk is geen maatregel om veiligheid effectief te verhogen.

164

http://www.minbuza.nl/binaries/content/assets/minbuza/nl/import/nl/producten_en_diensten/burgerzak_en/paspoorten_en_id_bewijzen/biometrie_in_het_paspoort/nieuwpaspoort-v-01-10-09

10 Rechtsgeldigheid van de Nieuwe Paspoortwet

10.1 Inleiding

De Europese Raad van Thessaloniki van 19 en 20 juni 2003 heeft bevestigd dat de EU een coherente aanpak nodig heeft inzake het gebruik van biometrische identificatiemiddelen of biometrische gegevens in documenten voor paspoorten voor de Europese burgers.¹⁶⁵

Het opnemen van vingerafdrukken in reisdocumenten van onderdanen van lidstaten van de Europese Unie (EU) wordt ingevoerd op basis van een verordening van de EU uit 2004. Het doel hiervan is misbruik van paspoorten en de reisdocumenten ook zoveel mogelijk tegen te gaan.

Op zich leuk om alles zo op te pakken. Maar zeer onpraktisch feitelijk. Een reisdocument met vingerafdrukken is geen oplossing voor fraude.

10.2 De werking van de verordening

In deze omstandigheden is de Paspoortwet niet meer geloofwaardig.

Een verordening waarvan 2 tegenstrijdige boodschappen uitgaan. Een doelstelling om identiteitsfraude te voorkomen. Parallel eraan zijn foutmarges toegestaan. Sterker nog: "Er is niet eens een kwaliteitsnorm van toepassing." Hoe serieus moet men zo'n ontwikkeling echt nemen?

De beveiliging van paspoorten met biometrische kenmerken is alleen effectief als de benodigde apparatuur om deze kenmerken te vergelijken met die van de paspoortbezitter vrijwel foutloos functioneert. Dat is nog maar de vraag, Vooral als het gaat om vingerafdrukken. Nu zeer zeker.

Het systeem voor de vergelijking van vingerafdrukken kent een foutmarge die boven de 20 procent ligt. Dat betekent dat er jaarlijks bij miljoenen grensoverschrijdingen onnodig alarmbelletjes gaan rinkelen. De tijd die douanebeambten daaraan verspillen kunnen ze natuurlijk niet besteden aan het tegenhouden van terroristen en ander gespuis.

---

¹⁶⁵ <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2004R2252:20090626:NL:PDF>

Een zware foutmarge bij een digitale vingerafdruk speelt nu geen rol. Op deze manier ondermijnt de EU-Commissie haar eigen doelstelling. Wellicht is het goed om te kijken of er geen effectievere methoden zijn om terrorisme te bestrijden. Nu ontstaat de indruk dat het fout gaat.

10.3 Het belang van de Gemeenschap

In deze omstandigheden moet worden vastgesteld dat artikel 1, lid 2 van verordening nr. 2252/2004 een door de Europese Unie erkende doelstelling van algemeen belang nastreeft. Door het nastreven daarvan beoogt deze bepaling derhalve met name de illegale binnenkomst van personen op het grondgebied van de Europese Unie te voorkomen.

Het is onduidelijk welke rol de afname van vingerafdrukken daarin speelt. Op zich is gebleken dat wordt teruggегреpen op oude middelen.

Een belang van de Gemeenschap ontbreekt tegen deze achtergrond.

Op grond daarvan is afname van vingerafdrukken niet gerechtvaardigd.

De regelgeving rond de Nieuwe Paspoortwet is buitenproportioneel. Vooral omdat er gevoelige persoonsgegevens worden verzameld. Terwijl een vingerafdruk de doelstelling niet ten goede komt. Op zich is het verzamelen van gegevens zonder doel verboden. Nu gebeurt dat wel.

10.4 Standpunt van de landsadvocaat

Een rechter is altijd verplicht om de volle werking van de verordening te waarborgen. Dat stelt de landsadvocaat mevrouw mr. C.M. Bitter.

In de pleitnota van de landsadvocaat, mr. C.M. Bitter, d.d. 22 nov. 2012 spreekt zij zich uit over een paspoort zonder de vingerafdrukken.¹⁶⁶

166

Een maatregel dat een paspoort zonder vingerafdrukken moet worden afgegeven, is niet mogelijk. Niet zonder dat aan de in de verordening geregelde vereisten voor een uitzondering is voldaan. Die uitzondering ontbreekt. Het zou elke werking van de verordening immers ontnemen.

Op zich is zo'n maatregel in strijd met de Paspoortverordening. En zou ook moeilijk te rijmen zijn met het belang van de Gemeenschap.

Het belang van de Gemeenschap zoals dat in de verordening is vermeld.

Afgifte van vingerafdrukken vormt gewoon de kern van de verordening.

Zonder vingerafdruk wordt elke werking aan de verordening ontnomen.

10.5 Een uitdrukkelijke bedoeling van de EU-wetgever

In het vorige hoofdstuk verdedigt de landsadvocaat de verordening.

De rationaliteit van een dergelijke stelling is niet te achterhalen. Het is een landsadvocaat die zich laat leiden door de waan van de dag. Wat omschreven kan worden als een afgeschermd niet te falsificeren overtuiging waarmee zij zich schijnbaar emotioneel verbonden voelt.

Mevrouw C.M. Bitter denkt dat haar stelling ook echt levensvatbaar is.

Hetgeen door de meeste anderen als ongeloofwaardig geacht wordt.

Op zich is het een actie met de bedoeling om de overtuiging kracht bij te zetten dat vingerafdrukken in het belang zijn van de Gemeenschap.

Een burger kan alleen niet geïdentificeerd worden met vingerafdrukken.

Zoiets is in strijd met de uitdrukkelijke bedoeling van de EU-wetgever.

Gebruik van reisdocumenten is voor identificatie en fraudebestrijding.

Mismatches zorgt ervoor dat mensen voor anderen worden aangezien.

Een vingerafdruk wordt niet gebruikt en onderzoeken staan centraal.

10.6 Kwaliteitsnorm

De uitdrukkelijke bedoeling van de EU-wetgever is niet gehaald. Op zich zijn vingerafdrukken onbetrouwbaar. Een onderzoek staat centraal.

Een wettelijke grondslag van de EU-verordening blijkt te ontbreken.

Op oude methodieken wordt nu teruggegrepen. Een vingerafdruk daargelaten. Dat beginsel voldoet niet meer aan het eigenlijke doel.

Het gebruik van vingerafdrukken is een doorgeslagen en achterhaald beginsel. En om in Europa tot afspraken over de kwaliteitsnorm van vingerafdrukken op paspoorten te komen is ook niet succesvol geweest. Voor de vingerafdrukken wordt een kwaliteitsnorm vooruit geschoven.

Toepasbaarheid van biometrie speelt de wetgever klaarblijkelijk parten.

10.7 Onderzoek naar de kwaliteitsnorm

Het onderzoek naar de kwaliteitsnorm van vingerafdrukken is evenwel vastgelegd in de verordening als "harde" eis. Maar het bleef achterwege.

Voor de nadere toelichting verwijs ik nu korthedshalve naar blad 55.¹⁶⁷

Deze ontwikkeling stemt tot nadenken. Waarom wilde de EU-commissie de betrouwbaarheid en de technische haalbaarheid niet onderzoeken?

In de EU-Verordening die aan de Paspoortwet ten grondslag ligt is bepaald dat uiterlijk op 24 juni 2012 een evaluatierapport zou moeten worden ingediend. Met name over de invoering van biometrie. En het gebruik van de RFID-chips voor paspoorten in alle lidstaten van Europa.

Met name over het onderzoek naar de betrouwbaarheid en de technische haalbaarheid. Onder meer op grond van een beoordeling van de nauwkeurigheid van reeds gebruikte systemen. Dat gebeurde niet. Het achterwege blijven ervan maakt de zaak er nog raadselachtiger op.

---

¹⁶⁷ https://www.vrijbit.nl/dossiers/dossier-paspoortwet/item/899-onderzoeksrapport-eu-commissie-naar-bevindingen-in-alle-lidstaten-blijft-uit.html#_ednref3

Zeker tegen de achtergrond waarin biometrie als middel onbruikbaar is.

We hoeven niet meer te ontwarren waar het omgaat. “De uitkomst van een onderzoek zou voor de EU-commissie niet echt waardevol zijn.”

Een negatieve uitkomst van een onderzoek zou een bal aan het been van de EU-commissie zijn. Vooral omdat de EU-commissie al plannen voor de toekomst heeft. Op de lange termijn ambieert zij een register van afgegeven paspoorten tot stand te brengen. Voor zover haalbaar.¹⁶⁸

De praktijk wordt vast door de diagnose van een onderzoek bevestigd. Waardoor dit de wettelijke basis onder de bewuste plannen wegneemt.

Kortom: “een onderzoek zit de plannen van de EU-commissie in de weg.”

Momenteel duurt de “welles-nietes” discussie voort. En de EU-commissie gaat gewoon haar gang. Een onderzoek had duidelijkheid gebracht.

Nu is nu ook vast helder waarom de EU-Commissie er niet aan wilde. Terwijl zij als hoedster van het Verdrag moest controleren of paspoorten van de lidstaten van Europa in overeenstemming zijn met Verordening (EG) nr. 2252/2004 en de desbetreffende technische specificaties ervan.

Op termijn moet blijken of alles wel op een wettelijke basis rust.

10.8 Artikel 18 EG-Verdrag verbiedt harmonisatie

Verder mankeert er meer aan biometrie dan alleen de functie ervan.

Het harmonisatie van paspoorten is op grond van artikel 18 EG-Verdrag uitgesloten. De EU-Commissie heeft derhalve ook geen bevoegdheden.

De Europese Raad heeft de Commissie gevraagd passende voorstellen voor te bereiden voor een coherente aanpak inzake biometrische identificatiemiddelen of biometrische gegevens voor documenten t.b.v. onderdanen van derde landen en paspoorten voor de Europese burgers.

¹⁶⁸ Het evaluatierapport van een onderzoek kan ook vergezeld gaan van een verslag van voorstellen tot de aanpassing van de EU-Verordening. Indien dat uiteindelijk nodig mocht blijken. Zie voor de bron daarvan voetnoot 167 op de vorige pagina, onder het Romeinse cijfer [VI] van dat bewuste artikel

Vooral om een rechtsbasis te vinden voor harmonisering van paspoorten. Uitsluitend daarvan is dat men zich baseert op art. 62, punt 2, onder a), van het EG-verdrag. Op die manier stelt men een juridische basis te hebben.

De juridische dienst van de Raad heeft op 3 maart 2004 een advies uitgebracht (6963/04 JUR99 JAI 63 VISA MI 65 COMIX 150 + COR 1) over het voorstel van de Commissie. In dit advies stelt de juridische dienst zich op het standpunt dat artikel 62, punt 2, onder a), van het EG-verdrag wel een geëigende juridische basis is voor het voorschrijven van voorzieningen op reisdocumenten van EU-onderdanen die van belang kunnen zijn voor grenscontrole.¹⁶⁹ Ondanks art. 18 EG-Verdrag.

Onder dergelijke voorzieningen kunnen biometrische kenmerken vallen. Voor het stellen van minimumeisen die niet of niet direct relevantie hebben voor de grenscontrole biedt artikel 62, punt 2, onder a) echter geen basis. Als zodanig spreekt deze juridische dienst zich erover uit.

Artikel 18 EG-Verdrag doet er wettelijk klaarblijkelijk niet meer toe.

11. Een Verordening heeft zijn werking verloren

Hiervoor zijn de facetten rondom de rechtsgeldigheid van de Nieuwe Paspoortwet de revue gepasseerd. Een bepaald beeld ontstaat daardoor.

De lezer kan zich tegen deze achtergrond nu een oordeel vormen.

Een dubbele moraal is in de praktijk van toepassing. Aan de ene kant verbiedt artikel 18 EG-Verdrag het harmoniseren van de paspoorten. Tegelijkertijd stelt de juridische dienst van de Raad van Europa toch een juridische basis te hebben. Dat wekt vast de nodige verbazing.

Op zich kan dit niet uitgelegd worden als uiting van enige logica.

Wetgeving verliest de geldigheid niet van de ene op de andere dag.

169

<http://www.bing.com/search?q=verordening%20betreffende%20biometrische%20gegevens%20in%20paspoorten%20van%20EU-burgers&FORM=WLETLB&PC=WLEM&QS=n>

In de eigen overtuiging van de EU-Commissie zal dit ongetwijfeld wel kloppen. Voor de handliggend. Deze commissie is niet bereid om concessies te doen aan de geldende wetgeving. Zij laat geen enkel middel ongemoeid om een doel te realiseren. Een functie daargelaten.

Het verzamelen van vingerafdrukken is nutteloos gebleken. Totaal overbodig voor de te realiseren doelstelling. Deze techniek voldoet niet.

Mismatches zorgen ervoor dat burgers voor anderen worden aangezien.

Een vingerafdruk wordt te veel vereenzelvigd met het beeld van vingerafdrukken zoals dat bestaat in televisieseries als "CSI Miami".

De feitelijke toepassing van biometrie is veel complexer. Het is met de huidige technieken niet haalbaar gebleken. Toch gaat men ermee door.

Tegen die achtergrond is het verzamelen van vingerafdrukken verboden.

*****

Vanuit beveiligingsoogpunt is de afname van vingerafdrukken voor reisdocumenten voor de grenscontroles nu dus geen enkele zekerheid.

Het voorstel van de Europese Commissie creëert overigens een lacune in het beveiligingsniveau van de Europese reisdocumenten. Dat wordt veroorzaakt doordat de ID-kaarten niet onder de Verordening vallen. Gelet op het bewuste referentiemateriaal blijkt dit ook te kloppen.^{170, 171}

De ID-kaart van de Europese landen is ook een reisdocument en kan worden gebruikt om via de buitengrenzen het grondgebied van de Unie in te reizen. De Commissie onderkent dit probleem. Maar zij ziet geen rechtsgrond om de identiteitskaarten onder het voorstel te brengen.

Kortom: "de methodiek –biometrie– voldoet niet om na te gaan of het reisdocument oorspronkelijk wel is afgegeven aan de bewuste persoon".

Op zich faalt biometrie op 3 punten: "Wetgeving, functie en een lacune".

---

¹⁷⁰ <http://www.eumonitor.nl/9353000/1/j9vvik7m1c3gvxp/vj6ipc0plbyv>

¹⁷¹ <http://media.europa-nu.nl/9353000/1/j9vvhjsfpncqnhs/vh8rh4z7m2zy>

Het belang van de Europese Unie zal vast niet gediend zijn met het waarborgen van een verordening die zijn volle werking heeft verloren.

11.1 Het Europees Paspoorten-register

In het vorige hoofdstuk zagen wij dat toevoegen van biometrische kenmerken aan het paspoort niet tot een aanzienlijke verbetering leidt.

Die ontwikkeling zal voor opgetrokken wenkbrauwen bij lezers hebben gezorgd. Een doelstelling van de Verordening gaat alleen nog verder.

Op de langere termijn wil de Commissie op het Europese niveau een gecentraliseerd "EU-paspoorten-register" tot stand brengen. Waarbij alles op biometrische gegevens is gebaseerd. In dat register komen de vingerafdruk(ken) van aanvragers van paspoorten en het betrokken paspoortnummer. En wellicht ook nog andere gegevens. Deze gegevens zullen dan worden opgeslagen voor een goed beheer van het systeem.

Dit register zou alleen de vingerafdrukken bij en het nummer van het reisdocument mogen bevatten. En geen verdere persoonsgegevens. Vooral omdat het register uitsluitend zou mogen worden gebruikt om bij grenscontroles na te gaan of het reisdocument oorspronkelijk wel is afgegeven aan de persoon die aan de grens verschijnt.^{172, 173}

Een haalbaarheid van zo'n Europees register kan in twijfel worden getrokken. Vanuit het veiligheidsoogpunt zeker. Niets is te verifiëren.

In de praktijk is het technisch onmogelijk gebleken met biometrie.

Zo bekeken komt een Europees register niet ten volle tot zijn recht.

Juridisch gezien is het arrest van het Europese-Hof ook verder een signaal dat een dergelijk register wettelijk niet is toegestaan.¹⁷⁴

---

¹⁷² <http://www.eumonitor.nl/9353000/1/j9vvik7m1c3gyxp/vj6ipc0plbyv>

¹⁷³ <http://media.europa-nu.nl/9353000/1/j9vvhjsfpncqnhsvh8rh4z7m2zy> Punt 8

¹⁷⁴ Deze uitspraak is gedaan op 17 oktober 2013 naar aanleiding van de Duitse rechtszaak waarbij een burger weigert vingerafdrukken af te staan voor de opname in zijn paspoort.